

Overvejelse angaaende Valgstedet i Standerborg Amts 1ste Valgkreds og angaaende Forholdet mellem Grundlovens § 37 og Valglovens § 65. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa disse Forhold, men jeg skal naturligvis gerne overveje dem og se at faa dem tagne i Betragtning paa Sagens videre Gang, for saa vidt der er Røje dertil. Jeg skal kun med Hensyn til Valglovens § 65 udtale, at det er vist i og for sig ganske naturligt, naar der for Kommunaafgifternes Vedkommende med Hensyn til Valgret kun tages Hensyn til de Kommunaafgifter, der falde i selve Landstingskredsen, medens der for Statsafgifternes Vedkommende tages Hensyn til samtlige Statsafgifter; dog, det faar nu være, som det vil.

Hvad Sagen i sin Helhed angaar, skal jeg tillade mig at minde om, hvad jeg har udtalt tidligere, at denne Sag jo er rejst paa Grund af det store Misforhold, der er fremkommet i Indbyggerantallet for bestemte Kredses Vedkommende, et Misforhold, der er vokset med Aarene og nu er blevet saa stort — det tror jeg maa erkendes fra alle Sider — at det ikke kan vedblive at bestaa. Derfor er jeg ogsaa overbevist om, at ikke blot den nuværende Regering, men ogsaa enhver Regering, der kommer senere, maa tage dette Spørgsmaal op. Naar for Naar, lige til man faar hødet paa den Uret, som det store Folketal har skabt for disse Kredses Vedkommende. Sagen kan ikke hvile. De Veje, man kan gaa for at ændre paa Forholdet, som det nu foreligger, ere jo ofte nævnte her, og jeg skal kun med et Par Ord omtale dem. Der er jo først og fremmest Grundlovsforandringen, men der synes det jo egentlig, at vi alle ere enige om, at der ikke for Tiden og ikke for den nærmeste Fremtids Vedkommende kan være Tale om at bruge denne Vej. Der er saa den næste Vej, at gaa til at forøge Antallet af Folketingsmændene til 137. Det er blevet sagt af det ærede 3dje Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal), at her var man allesammen enige. Det er jo ingenlunde Tilfældet. Man kan stille op, at der har været en Enighed formelt om Princippet: de 137, men det er ikke en Gang fuldstændig rigtigt, og det er jo heller ikke tilstrækkeligt. Naar der virkelig skal være en Enighed, der kan bringe denne Sag fremad, gælder det ikke blot om en Enighed om Princippet: de 137, men ogsaa om, paa hvilken Maade dette Princip skal gennemføres, og der har Uenighed jo været til Stede i allerhøjeste Grad. Det har vist sig, at Regeringen ikke kunde komme frem ad denne Vej, og saaledes maa det ogsaa stille sig i Dødblokket. Tilbage bliver saaledes

den tredje Vej, den, i hvilken det foreliggende Forslag gaar, og som er accepteret af Regeringen, idet Regeringen er vendt tilbage til sit tidligere Standpunkt, og som jeg haaber, at ogsaa Landstinget nu i Dag vil acceptere. Ad denne Vej opnaar man i alt Fald at høde saa meget paa denne Uret, som nu bestaar, at denne Uret væsentlig forringes, at den bliver saaledes, at vi kunne leve under de Forhold, der fremkomme, i en længere Arrække, og at vi kunne faa Tid til at overveje, hvorledes man i det hele taget skal gaa frem for at tilvejebringe en endelig Ordning af disse Forhold og navnlig søge at høde paa de Konsekvenser, der følge af, at Grundloven binder Antallet af Folketingsmændene til et Forhold til Indbyggerantallet som 1:16,000. Som sagt, jeg mener, at det foreliggende Forslag bøder saa meget paa denne Uret, at man vil kunne slaa sig til Taals dermed for længere Tid, og derfor skal jeg paa det bedste anbefale Forslaget til det høje Ting, men jeg gentager kun, at skulde det virkelig brikte, er det min Overbevisning, at Sagen ikke kan hvile. Saa maa man tage under Overvejelse, hvilken Vej man saa skal gaa for at bringe en Ordning frem.

Madsen-Mygdal: Det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (Vissen) og det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Bjerre) vare inde paa at fremsætte en Del Agrarbetragtninger, som jeg for øvrigt ikke skal komme ind paa; kun et vil jeg nævne. De Herrer syntes begge at være enige om, at det foreliggende Forslag var helt godt fra et Agrarstandpunkt betragtet. Det ærede 2det Medlem for 10de Kreds mente, at fra et Agrarstandpunkt betragtet kunde man ikke ønske denne store Forøgelse for Kjøbenhavn. Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksomt paa, at den Forøgelse, som vil fremkomme, naar Grundloven skal respekteres, kommer jo lige saa vel til at omfatte Landet som Kjøbenhavn, og for øvrigt kan jeg ikke paa dette Punkt gaa ind paa denne Stille mellem Land og By; jeg ved ikke rettere, end at vi allesammen ere Landets Borgere og have lige Ret. Det ærede Medlem fra 7de Kreds mente, at det foreliggende Forslag var det mest agrariske Lovforslag, man vel kunde tænke sig. Han sagde saaledes, at der aldrig har foreligget Rigsdagen et mere agrarisk Forslag end dette, og at der vel heller aldrig vilde komme til at foreligge for Rigsdagen et mere agrarisk Lovforslag end dette. Jeg vil dog henstille, om man fra et Agrarstandpunkt finder, at man tager særdeles Hensyn til Landbefolkningens Ønsker, naar man op-